

Postanowienie Sądu z dnia 14 kwietnia 2014 r. – Manufacturing Support & Procurement Kala Naft przeciwko Radzie

(Sprawa T-263/12) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Powaga rzeczy osądzonej — Obowiązek uzasadnienia — Obowiązek indywidualnego powiadomienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Prawo własności — Proporcjonalność — Kompetencja Rady — Nadużycie władzy — Naruszenie prawa — Pojęcie wsparcia rozprzestrzeniania broni jądrowej — Błąd w ocenie — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)

(2014/C 194/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci F. Esclatine i S. Perrotet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Cujo i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona jako oczywiście pozbawiona podstawy prawnej.
- 2) Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 z 25.8.2012.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2013 r. – K. Chrysostomides & Co. i in. przeciwko Radzie i in.

(Sprawa T-680/13)

(2014/C 194/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dr K. Chrysostomides & Co. LLC (Nikozja, Cypr) i 50 innych skarżących (przedstawiciel: P. Tridimas, Barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Unia Europejska reprezentowana przez Komisję Europejską, Eurogrupa reprezentowana przez Radę Unii Europejskiej, Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanych na rzecz skarżących kwot wskazanych w załączonym do skargi wykazie, powiększonych o odsetki naliczane od dnia 26 marca 2013 r. do dnia wydania wyroku przez Sąd;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Tytułem ewentualnym strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Unia Europejska lub pozwane instytucje ponoszą odpowiedzialność pozaumowną;
- określenie procedury celem ustalenia możliwej do pokrycia straty rzeczywiście poniesionej przez skarżących;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący (ogółem 51) są deponentami lub udziałowcami Bank of Cyprus Public Company Ltd lub Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd. Dochodzą odszkodowania zgodnie z art. 268 i art. 340 akapity drugi i trzeci TFUE – regulującymi odpowiedzialność pozaumowną Unii – z tytułu strat, jakie ponieśli w wyniku środków podjętych przez pozwane instytucje, które zastosowały w stosunku do Republiki Cypryjskiej mechanizm bail-in.

Skarżący podnoszą, że pozwane instytucje zastosowały w stosunku do Republiki Cypryjskiej mechanizm bail-in, który doprowadził bezpośrednio do straty ich depozytów i udziałów. W opinii skarżących instrumenty bail-in przyjęte przez Republikę Cypryjską zostały wprowadzone wyłącznie celem wykonania środków przyjętych przez pozwanych i zostały również zatwierdzone przez pozwane instytucje.

Skarżący twierdzą, że mechanizm bail-in narusza prawo do własności chronione na mocy art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Skarżący wskazują także, że mechanizm bail-in narusza zasadę proporcjonalności, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadę niedyskryminacji.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2014 r. – USFSPEI przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-75/14)

(2014/C 194/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis i D. de Abreu Caldas)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi na dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności pkt 27, 32, 46, 64 b), 65 b) i 67 d) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1023/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2013 r.;
- zasądzenie od pozwanych na rzecz USF symbolicznego euro w charakterze zadośćuczynienia oraz obciążenie ich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi niezgodność z prawem pkt 27, 32, 46, 64 b), 65 b) i 67 d) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1023/2013⁽¹⁾ w zakresie, w jakim zmieniają one w szczególności art. 5 (utworzenie grupy funkcyjnej SC), art. 6 (zniesienie gwarancji równoważności ścieżek kariery), art. 40 ust. 2 (ograniczenie urlopu z przyczyn osobistych do 12 ans), art. 43 akapit drugi (stwierdzenie zdolności do objęcia funkcji administratora od grupy zaseregowania AST 5 zamiast AST) art. 44 ust. 1 (nowe warunki awansu o stopień), art. 51 (postępowanie w sprawie nienależytego wykonywania obowiązków), art. 52 (urlop w interesie służby), art. 77 (stawka procentowa zgromadzonej emerytury w wysokości 1,8 %) oraz załącznik VIII art. 9 ust. 2 (wcześniejsza emerytura bez zmniejszenia świadczeń) regulaminu pracowniczego.